

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/182/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244446
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1111244446.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci navrhovateľky: C., dátum narodenia XX.X.XXXX, bydlisko N. X, XXX XX D., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 2, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom Imricha Karvaša 1, Bratislava, o náhradu škody v sume 432,00 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C 182/2011 z a m i e t a .

Súd návrh z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 30.12.2011, doplneným písomným podaním zo dňa 14.10.2014 ,doručeným súdu dňa 29.10.2014 , ktorým z časového a vecného hľadiska špecifikovala nesprávny úradný postup Národnej banky Slovenska (ďalej NBS) nielen s pohľadu právnej úpravy Slovenskej republiky ako aj z pohľadu práva Európskej únie/ EÚ/ sa domáhala, aby súd zaviazal odporcu na náhradu škody v sume 432,00 eur s príslušenstvom , ktorá jej mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s neprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad PODIELOVÝM DRUŽSTVOM SLOVENSKE INVEŠTÍCIE . Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že ako členka PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVEŠTÍCIE (ďalej len Družstvo) vložila peňažné prostriedky do Družstva za účelom ich zhodnotenia, nakoľko Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch ZoCP) . Družstvo tak robilo na základe verejnej ponuky Družstva v rámci Prospektu investície, ktorý schválil Úrad pre finančný trh rozhodnutím UFT -002/2002/SPI zo dňa 21.3.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2002. Nadobúdanie majetkových hodnôt z peňažných prostriedkov zhromaždených na základe verejnej ponuky Družstva a ich spravovanie v rámci Prospektu investície upravovala zmluva, ktorú uzatvorili ako zmluvné strany Družstvo a CAPITAL INVEST ,o.c.p., a.s. (ďalej Obchodník s CP) s názvom Zmluva o správe portfólia cenných papierov, uzavretá podľa zákona o cenných papieroch, o správe aktív podľa Obchodného zákonníka, ktorá bola menená a doplňovaná. Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľkou do Družstva mala byť v súlade s Prospektom investície podľa zmluvy 8 % . Družstvo na zhodnocovanie peňažných prostriedkov používalo výhradne spoločnosť CAPITAL INVEST o.c.p. . Obchodník s CP vykonával činnosť obchodníka s cennými papiermi podľa zákona č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch ZoCP) , na základe povolenia na poskytovanie investičných služieb NBS do 1.3.2011, kedy mu NBS odobrala povolenie na poskytovanie investičných

služieb. Nad činnosťou Družstva a Obchodníka s CP mala právomoc vykonávať dohľad NBS v súlade so zákonom č. 566/1992 Zb. O Národnej banke Slovenska, v súlade so zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoCP) ako aj zákonom č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhovateľka vložila peňažné prostriedky do Družstva výhradne z dôvodu, že sa spoliehala na to, že Družstvo a aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS tak, že bude zabezpečené ich riadne fungovanie a tým budú nielen ochránené jeho peňažné prostriedky, ale aj budú zhodnotené v garantovanej výške.

Navrhovateľka sa na základe informácie od Družstva v máji 2010 dozvedela, že Obchodník s CP s Družstvom k 30.4.2010 skončil spoluprácu, že Družstvu neodovzdal žiadne portfólio cenných papierov, ani zverené peňažné prostriedky, a že z tohto dôvodu Družstvo nemá prostriedky na výplatu navrhovateľom zverených finančných prostriedkov, vrátane ich zhodnotenia. V dôsledku vyššie uvedeného konania Obchodníka s CP v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo tak vznikla navrhovateľke škoda, ktorá predstavuje sumu, o ktorú sa zmenšil majetok navrhovateľky, pretože Družstvo navrhovateľke nevyplatilo finančné prostriedky zhodnotené o dohodnutý zisk.

Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že odporca v dôsledku nesprávneho úradného postupu NBS, porušením zákonných ustanovení týkajúcich sa dohľadu, zodpovedá za škodu spôsobenú navrhovateľke. Navrhovateľke vznikla škoda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, keď po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné na nápravu zistených nedostatkov, ani na ich zamedzenie do budúcnosti, pričom musela vedieť z charakteru zistených porušení, že nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili prostriedky na ich zhodnotenie. Nesprávny úradný postup NBS ďalej spočíval v tom, že vo vzťahu k Družstvu NBS nevykonala potrebné opatrenia na zabránenie vzniku škody na majetku, ktorý zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených prostriedkov jeho členov. NBS najmä neupozornila včas Družstvo na možnosť rizika vyplývajúceho z jeho spolupráce s Obchodníkom s CP. NBS ďalej zbytočnými prietahmi, resp. svojou nečinnosťou spôsobila, že neprijala v konaní voči Družstvu a Obchodníkovi s CP vhodné opatrenia, ktorými by zabezpečila, že Družstvo a Obchodník s CP by nemohol so svojím majetkom nakladať inak, než za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa. Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane navrhovateľa až do 1.3.2011, kedy NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb.

Odporca sa k návrhu predbežne vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.5.2012 v ktorom uviedol, že navrhovateľka až po podaní žaloby požiadala odporcu o predbežné prerokovanie nároku. Ďalej uviedol, že návrh navrhovateľky sa javí ako neopodstatnený, nakoľko navrhovateľka spolu s návrhom súdu a ani odporcovi s návrhom na predbežné prerokovanie nároku nepredložila žiadne dôkazy. Odporca poukázal aj na tú skutočnosť, že navrhovateľka si mala svoju pohľadávku uplatniť v konkurznom konaní, nakoľko na Družstvo bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn.3 K 95/2010zo dňa 11.4.2011, ktoré bolo dňa 18.4.2011 zverejnené pod značkou K000394 v časti 75 B Obchodného vestníka číslo 75/2011. Odporca vo svojom písomnom doplnení vyjadrenia k návrhu doručenom súdu dňa 20.7.2012 uviedol, že Podielové družstvo slovenské investície a jeho dcérske spoločnosti - Euro Družstvo slovenské investície, Dolárové družstvo slovenské investície a Sporiteľné družstvo stred BB " v konkurze" - vystupujúce pod spoločným logom " Slovenské investície" - sú podnikateľské subjekty, ktoré vznikli a vyvíjali činnosť podľa Obchodného zákonníka. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo ako štatutárny orgán družstva, ktorý riadi činnosť družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, pokiaľ nie sú zákonom, stanovami alebo rozhodnutím členskej schôdzy vyhradené inému orgánu družstva. Navrhovateľka ako investor musela vedieť, že s takouto investíciou je spojené aj riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov, tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. ZoCP. Spoliehanie sa navrhovateľky na to, že Družstvo a Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS, pričom pod týmto dohľadom budú peňažné prostriedky zhodnotené v garantovanej výške (8% p.a.), sú účelové a založené aj na neznalosti právnych predpisov. Odporca vo vyjadrení ďalej uviedol, že Úrad pre finančný trh (ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 1.1.2006 na NBS) schválil pre Družstvo dňa 21.3.2002 Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 ZoCP (právoplatným dňa 28.3.2002), na základe ktorého bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky majetkových hodnôt 10 rokov. Prospekt investície je svojou povahou informačný dokument, ktorého účelom je investorom poskytnúť dostatok informácií pre ich investičné

rozhodnutie. Pri jeho schvaľovaní orgán dohľadu postupuje podľa § 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 ZoCP a posudzuje najmä jeho úplnosť (teda či obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 ZoCP) a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Za pravdivosť údajov v Prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorého vyhlásenie o tom, že skutočnosti uvedené v Prospekte investície sú úplné a pravdivé ako aj jeho podpis, ktorý Prospekt investície musí obsahovať (§ 128 ods. 1 písm. h/ ZoCP). Zákonnej úprave odporuje a je zavádzajúce tvrdenie navrhovateľky, že schválený Prospekt investície obsahoval aj samotnú Zmluvu o správe portfólia. Prospekt investície má podľa zákona obsahovať a obsahuje iba zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje, čo je povinná náležitosť prospektu podľa § 128 ods. 1 písm. a/ bodu 10 ZoCP. ZoCP však nepožadoval, aby pri schvaľovaní prospektu boli predložené samotné zmluvy (požadoval sa len ich zoznam) a schválený Prospekt investície tieto zmluvy nikdy neobsahoval. Schválenie Prospektu v žiadnom prípade neznamenalo schválenie Zmluvy. Schválením Prospektu investície nevznikol medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zmluvný vzťah, a teda eventuálne nedodržovanie povinností zo zmluvy medzi Družstvom a Obchodníkom s CP zo strany Obchodníka s CP by vo všeobecnosti bolo porušením ich zmluvného vzťahu, ale nie porušením Prospektu investície.

Odporca vo svojich vyjadreniach ďalej uviedol, že NBS vykonávala dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt len v zákonom vymedzenom limitovanom rozsahu, a to dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v ZoCP, teda kontrolovala zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 ZoCP a § 127 ZoCP), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a splnenie povinností predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenia o verejnej ponuke majetkových hodnôt, ako aj dodržiavanie ustanovenia § 126 ods. 5 ZoCP. Až s účinnosťou od 1.6.2010 bola NBS oprávnená dohľadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený Prospekt investície. NBS teda nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by to bolo nezákonným prekročením jej kompetencie.

Z polročných správ Družstva predkladaných Družstvom NBS nevyplývali žiadne indície a ani informácie o zhoršenej finančnej situácii Družstva, ktorá by ohrozila vyplácanie vyrovnávacích podielov či podielov na zisku jeho členom. Družstvo od roku 2002, teda od začiatku obchodnej spolupráce s Obchodníkom s CP, nemalo žiadne výhrady k činnosti Obchodníka s CP a ani nikdy NBS neoznámilo, že Obchodník s CP neoprávnene vyúčtováva odmenu alebo si inak neplní povinnosti vyplývajúce zo zmluvy uzatvorenej s Družstvom, ale ani nikdy nepodalo žiadnu žalobu na súd z dôvodu, že Obchodník s CP nekoná v súlade s uzatvorenou zmluvou, prípadne svojim konaním spôsobuje škodu Družstvu. Až po 8 rokoch vzájomnej spolupráce s Obchodníkom s CP listom doručeným NBS dňa 15.4.2010 žiadalo Družstvo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a žiadalo o vykonanie dohľadu na mieste. Družstvo sa nedomáhalo svojich nárokov voči Obchodníkovi s cennými papiermi na príslušnom súde, ale žiadalo okamžitú nápravu od NBS. NBS po podaní podnetu Družstvom a oboznámení sa s informáciami uvedenými v podnete vykonala ihneď v období od 20.4.2010 do 6.5.2010 u Obchodníka s CP dohľad na mieste, pri ktorom bolo zistené, že Obchodník s CP neposkytoval pre Družstvo investičnú službu riadenie portfólia v zmysle ZoCP. Vzhľadom na podozrenie z možného poškodenia klientov Obchodníka s CP, NBS v záujme ochrany klientov Obchodníka s CP, vydala rozhodnutie č. ODT-8305/2010 zo dňa 12.7.2010 o predbežnom opatrení, ktorým Obchodníkovi s CP uložila zdržať sa nakladania s majetkom klientov zvereným Obchodníkovi s CP bez predchádzajúceho písomného súhlasu NBS. Rozhodnutím č. ODT-8305-5/2010 zo dňa 21.12.2010 NBS odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov uvedených v § 156 ods. 2 písm. a/ ZoCP. V rozhodnutí boli zároveň uvedené aj iné porušenia ZoCP. Proti rozhodnutiu podal Obchodník s CP rozklad. V konaní o rozklade ako druhostupňový orgán rozhodovala Banková rada Národnej banky Slovenska, ktorá napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojím rozhodnutím č. GUV-274/2011, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.3.2011.

Odporca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že NBS listom zo dňa 20.4.2010 vyzvala Družstvo, aby predložilo žiadosť o schválenie dodatku prospektu investície tak, aby Družstvo mohlo pokračovať v zhodnocovaní finančných prostriedkov, keďže v Družstve nastali zmeny týkajúce sa údajov zahrnutých do prospektu investície, ktoré by mohli mať vplyv na hodnotenie ponúkaných majetkových hodnôt investorom a v dôsledku ktorých sa stala neaktuálna podstatná časť prospektu investície. Družstvo podalo dňa 28. 4. 2010 žiadosť o schválenie dodatku k Prospektu investície. Žiadosť Družstva nebola úplná. NBS vyzvala Družstvo na odstránenie nedostatkov. Družstvo požiadalo trikrát o predloženie

lehoty na odstránenie nedostatkov celkovo na 120 dní, ale napriek tomu nedostatky neodstránilo. NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom, svojim rozhodnutím č. OPK-5664/1-5/2010 zo dňa 26. 8. 2010 konanie o žiadosti Družstva zastavila. Družstvo podalo proti uvedenému rozhodnutiu rozklad. O rozklade ako druhostupňový orgán rozhodovala Banková rada NBS, ktorá prvostupňové rozhodnutie potvrdila svojim rozhodnutím č. GUV-1744/2010 zo dňa 8.12.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.12.2010. Medzičasom NBS ako prvostupňový útvar dohľadu nad finančným trhom listom č. ODT-10890/2010 zo dňa 27.8.2010 doručila Družstvu oznámenie o začatí konania za porušenie § 129 ods. 3 v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) ZoCP a § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP, a to tým, že Družstvo nedodržiavalo schválený Prospekt investície a že skutočnosti v ňom uvedené nie sú aktuálne a pravdivé. Toto konanie bolo ukončené vydaním rozhodnutia č. ODT-10890-4/2010 zo dňa 30.5.2011, ktorým sa Družstvu zakázala predaj majetkových hodnôt. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.7.2011. Odporca vo vyjadrení ďalej namietal, že podľa vyjadrenia Družstva malo Družstvo poskytnúť Obchodníkovi s CP 26.179.149,64 €. NBS pri výkone dohľadu na mieste u Obchodníka s CP nenašla žiadne dokumenty, ktoré by nasvedčovali tomu, že by Družstvo zverilo Obchodníkovi s CP finančné prostriedky. NBS nebola pri vykonávaní dohľadu nečinná, nespôsobilá žiadne prieskumy v konaní, postupovala v súlade so ZoCP, preto odporca žiadal návrh zamietnuť. Navrhovateľka dňa 30.10.2014 doručila súdu návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci 9C/182/2011 podľa ustanovenia § 109 ods.1 písmeno c/ O.s.p. s poukazom na ustanovenie §1 O.s.p. podľa ktorého vnútroštátny súd je povinný zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že sa pred vnútroštátnym súdom domáha náhrady škody proti členskému štátu z titulu zodpovednosti za škodu ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym a neodborným dohľadom zo strany verejnoprávneho orgánu a to NBS nad Družstvom, ktorého bol členom a Obchodníkom s CP, ktorého Družstvo používalo na zhodnocovanie finančných prostriedkov získaných od navrhovateľa. Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky a zabezpečovalo ich zhodnocovanie v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa ust. § 126 zákona o cenných papieroch, a to na základe zverejneného Prospektu investície, ktorý schválila NBS. Prospekt investície bol vypracovaný k 20.2.2002 a doplnený dodatkami a zo dňa 21.3. 2003, 3.6. 2008. Dohľad nad aktuálnosťou, úplnosťou a pravdivosťou prospektu bol zverený NBS. Podľa návrhu navrhovateľky právna úprava inštitútu prospektu investície obsiahnutá v zákone o cenných papieroch je výsledkom implementácie Smernice 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 4.11. 2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES. Navrhovateľka uviedla vo svojom návrhu, že Družstvo svojim konaním porušovalo, okrem iných ustanovenie § 125 c/ ods. 1 v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch od 31.12.2006, avšak NBS voči družstvu úradne zasiahla už v máji 2011 vydaním Rozhodnutia o zákaze činnosti, s odvolaním sa na to že NBS dohliadať ani sankcionovať Družstvo pred 1.6.2010 nemohla za prípadné nedodržanie prospektu investície a pred 1.1.2009 ani za prípadné neaktualizovanie prospektu investície z dôvodu, že nemala na to zákonné kompetencie. Súd podľa návrhu navrhovateľky mal položiť Súdnemu dvoru EÚ dve prejudiciálne otázky a to prvú či je porušením práva Európskej únie, ak členský štát zavedie do vnútroštátneho poriadku inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktorý je zjavne totožný s inštitútom verejnej ponuky cenných papierov predpokladaným v Smernici 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo o ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES a na tento inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt sa štát následne odvoláva vo vnútroštátnom konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú NBS spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt tým spôsobom, že štát argumentuje, že inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt je osobitosťou národnej legislatívy, na ktorú sa právo Európskej únie nevzťahuje. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku mal súd položiť druhú otázku v tom znení či je porušením článku 288 Zmluvy o fungovaní v Európskej únie v spojení s článkom 29 Smernice 2003/71/ES Európskeho parlamentu a Rady o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo o ich prijatí na obchodovanie a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES ak členský štát v rozpore s povinnosťami uloženými štátu v článku 21 ods. 3 písm. d) a f) Smernice poukazuje vo vnútroštátnom v konaní o zodpovednosti za škodu štátu spôsobenú NBS spotrebiteľom na finančnom trhu nedostatočným výkonom dohľadu nad subjektmi prevádzkujúcimi verejnú ponuku majetkových hodnôt, že NBS nemala v zmysle vnútroštátnej legislatívy po implementácii Smernice 2003/71/ES dostatočné kontrolné a

sankčné kompetencie na včasné zakázanie nezákonne vykonávanej verejnej ponuky majetkových hodnôt subjektmi, nad ktorými mala v zmysle vnútroštátnej legislatívy povinnosť vykonávať dohľad na finančnom trhu.

Odporca žiadal, aby súd zamietol návrh navrhovateľky na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvor Európskej únie podľa článku 267 (pôvodného článku 234) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, nakoľko navrhovateľka zavádzajúco tvrdí, že Inštitút verejnej ponuky majetkových hodnôt je zjavne totožný s Inštitútom verejnej ponuky cenných papierov predpokladaným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES zo dňa 04.11.2003 o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov, alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES v platnom znení. Definícia verejnej ponuky do majetkových hodnôt do 21.07.2013 bol zakotvená v § 126 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a ich investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoCP), ktorým definícia verejnej ponuky cenných papierov je zakotvená v § 120 ZoCp. Z týchto definícií je zrejmé, že ide o dva absolútne odlišné Inštitúty, ktoré boli zavedené do právneho poriadku Slovenskej republiky od 01.01.2002 na základe zákona ZoCP. Úprava verejnej ponuky majetkových hodnôt bola zavedená do právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu, aby upravila podmienky činnosti už v praxi existujúcich a podnikajúcich podnikateľských subjektov, na ktoré sa verejná ponuka cenných papierov nevzťahovala a ani sa nevzťahuje z dôvodu rozdielného zadefinovania verejnej ponuky cenných papierov a verejnej ponuky majetkových hodnôt, ktoré zohľadňuje aj rozdielne investičné stratégie a metódy podnikania pri verejnej ponuke majetkových hodnôt v porovnaní s podnikaním pri verejnej ponuke cenných papierov na základe zverejneného prospektu cenných papierov, ktorý pôvodne schvaľoval Úrad pre finančný trh a to v období od 01.01.2002 do 31.12.2005 a neskôr po 01.01.2006 NBS. Podľa názoru odporcu táto zákonná úprava plne rešpektuje aj článok 16 Charty základných práv Európskej únie podľa ktorého, sa sloboda podnikania uznáva v súlade s právom EÚ, vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou. Podľa názoru odporcu odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku nemôže byť kladná a preto je bezpredmetné zaoberať sa druhou prejudiciálnou otázkou položenou navrhovateľom v návrhu, nakoľko alternatívne investičné možnosti, medzi ktoré možno zahrnúť aj činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt začala v rámci Európskej únie regulovať až smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ zo dňa 08.06.2011 o správcov alternatívnych investičných fondov a zmene na doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadením (ES) číslo 1060/2009 (EÚ) číslo 1095/2010. Alternatívne investičné fondy podľa vyjadrenia odporcu tvoria heterogénnu skupinu investičných združení rôznych právnym foriem zriadených v rôznych právnych systémoch. Cieľom smernice EÚ 2011/61/EÚ podľa bodu 4 v spojení s bodom 1 jej preambuly je ustanoviť vnútorný trh pre správcov alternatívnych investičných fondov a harmonizovaný a prísny regulačný rámec ako aj rámec dohľadu pre činnosti všetkých správcov alternatívnych o investičných fondov v rámci Európskej únie vrátane správcov alternatívnych investičných fondov, ktorí majú sídlo v členskom štáte EÚ.

Podľa ustanovenia § 109 ods.1, písmeno c/ súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskeho spoločenstva o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. 12)

Podľa článku 267 Konsolidovaného znenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 234 ZES)

Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú:

- a) výkladu zmlúv;
- b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie;

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Súd má zato, že verejná ponuka majetkových hodnôt nie je regulovaná smernicou EÚ 2003/71/ES - smernicou o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a o zmene a doplnení smernice 2001/34/ES na znenie ktorej sa navrhovateľ odvoláva v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Alternatívne investičné možnosti, medzi ktoré je možné zahrnúť aj činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt začala v rámci EÚ regulovať až smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ zo dňa 8.6.2011 o správcov alternatívnych

investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadením (ES) číslo 1060/2009, (EÚ) číslo 1095/2010.

Súd v prejednávanej veci má za to, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o položených otázkach nie je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej z dôvodu uvedeného vyššie ako aj na základe zhodnotenia dokazovania vo veci samej a z tohto dôvodu sa neobrátil na Súdny dvor Európskej únie ako aj z dôvodu, že prvostupňový súd nie je súdom proti ktorému rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva a z tohto dôvodu mu táto povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie nevyplýva, nakoľko táto povinnosť vyplýva po zhodnotení skutkových okolností len súdu voči ktorému rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu navrhovateľky a odporcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, ktorých obsah súd jednotlivo cituje v rozsudku. Súd zamietol návrh navrhovateľky na doplnenie dokazovania a nevyočul svedkov W. N. F., X. K. Š., X. S. J., X. I. F., a taktiež nedoplnil dokazovanie zabezpečením si účtovnej dokumentácie družstva z vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-153/ BPK-B2010 na preukázanie výšky uplatnenej škody navrhovateľkou, nakoľko z listinných dôkazov predložených odporcom počas konania mal súd dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný odporcom vo vyjadrení k žalobnému návrhu. Taktiež súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania vyžiadaním správy o stave konkurzu, nakoľko obaja účastníci konania zhodne uviedli, že konkurz vedený na tunajšom súde pod č. konania 3K 95/2010 stále prebieha a konanie nie je skončené. Taktiež uviedli, že nie je sporné, že v tejto veci navrhovateľka požiadala odporcu o predbežné prerokovanie nároku s negatívnym výsledkom. Odporca oznámil navrhovateľke, že neuspokojí jej uplatnenú pohľadávku.

Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky ako aj z preložených listinných dokladov navrhovateľkou mal súd preukázané, že navrhovateľka bola členom Družstva. Predstavenstvo družstva dňa 20.4.2010 rozhodlo o prijatí ďalšieho členského vkladu navrhovateľky a zároveň Družstvo potvrdilo, že navrhovateľka sa stala vlastníkom členského podielu v celkovej hodnote 432,00 eur. Navrhovateľka v roku 2010 zistila, že v Družstve a u Obchodníka s CP nastali finančné problémy, v dôsledku čoho požiadala Družstvo o zrušenie členstva v družstve žiadosťou doručenou družstvu dňa 7.1.2011. Z obsahu listinného dôkazu - potvrdenia o zániku členstva v družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel mal súd preukázané, že navrhovateľke zaniklo členstvo v družstve dňa 20.1.2011 na základe rozhodnutia predstavenstva Družstva zo dňa 9.3.2011a zároveň predstavenstvo družstva potvrdilo, že navrhovateľke ako bývalému členovi družstva vzniklo právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 432,00 eur splatného do 2.7.2011. Navrhovateľke pri vstupovaní do Družstva bolo povedané, že nad činnosťou Družstva vykonáva dohľad NBS, čo bolo kritériom navrhovateľky, že sa rozhodla investovať finančné prostriedky do Družstva. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľky, ako aj z návrhu mal súd preukázané, že svojho nároku sa navrhovateľka domáha titulom náhrady škody voči štátu, spôsobenej nesprávnym úradným postupom NBS, ktorá nepostupovala v súlade so zákonom č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, v súlade so zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) ako aj zákonom č. 747/2004 Z.z. o dohlade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhovateľka výšku uplatnenej škody odvodzuje od skutočnosti, že na základe prihlášky do Družstva sa stala členom Podielového družstva Slovenské investície a vlastníkom členského vkladu v celkovej sume 432,00 eur. Navrhovateľka si prihlásila pohľadávku v konkurze, ktorý bol na Družstvo vyhlásený uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.4.2011. Konkurzné konanie nie je doposiaľ ukončené.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že investíciami vloženými do Družstva, ktoré tvorili vklady členov Družstva mal právo disponovať výhradne Capital Invest, o.c.p., na základe zmluvy o riadení portfólia, z ktorej vyplývali práva a povinnosti zmluvných strán uzatvorenej medzi Obchodníkom s CP a Družstvom. Zmluva bola ukončená zo strany Obchodníka s CP výpoveďou zo dňa 30.3.2010. Po zániku záväzkového vzťahu medzi Družstvom a Obchodníkom s CP, sa Družstvo domáhalo svojich nárokov vyplývajúcich zo zmluvy voči Obchodníkovi s CP rôznymi žiadosťami a výzvami na zaplatenie dlžných súm. Družstvo sa svojich nárokov voči Obchodníkovi s CP nedomáhalo súdnou cestou. Družstvo finančné prostriedky, ktoré získalo od svojich členov neposkytovalo Obchodníkovi s CP na základe zmluvy, kde by bola špecifikovaná výška poskytnutej sumy, ale zamestnanci Obchodníka s CP priamo disponovali s peniazmi Družstva na základe udeleného súhlasu Družstva. S finančnými prostriedkami na účte Družstva boli oprávnené disponovať zamestnankyne Obchodníka s CP pani I., T., R. O. K.. Družstvo malo účty v I. I. O..I., C. Č. V. D. O..I., O. C. Ú. D. O. I..

Čl.2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 3 ods.1 , písmeno d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov platného a účinného ku dňu 1.6.2010 kedy vznikla NBS povinnosť dohliadať na skutočnosti či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený prospekt investície štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti

Podľa ustanovenia § 9 ods.1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia §9 ods. 2/ cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 127 ods.2/ , § 128 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení kedy Úrad pre finančný trh schválil pre družstvo prospekt investície Prospekt investície schvaľuje úrad na žiadosť právnickej osoby alebo fyzickej osoby uskutočňujúcej verejnú ponuku majetkových hodnôt podľa § 126 (ďalej len "vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt"). Úrad pre finančný trh schválil prospekt investície podľa ustanovenia § 127 ods.4 zákona č.566/2001 Z.z. s poukazom na ustanovenia §125 ods.7 566/2001 Z.z. ,nakoľko podľa ustanovenia §128 zákona 566/2001 Z.z. obsahoval zákonom špecifikované náležitosti.

Na základe schváleného prospektu investície Úradom pre finančný trh UTF -002/2002/ SPI ,zo dňa 21.3.2002, právoplatným dňa 28.3.2002 /č.l. spisu 122/ bolo Družstvo oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky 10 rokov. Prospekt investície bol informačným dokumentom ,z obsahu ktorého investori získavali informácie pre ich investičné rozhodnutie.

Z listinného dôkazu a to Zmluvy o zriadení portfólia zo dňa 2.6.2008 mal súd preukázané založenie zmluvného vzťahu medzi Družstvom a obchodníkom s cennými papiermi CAPITAL INVEST ,o.c.p.,a.s. Predmetná zmluva bola Obchodníkom s cennými papiermi vypovedaná listom zo dňa 30.3.2010 súčinnosťou od 1.5.2010. Po tomto úkone Družstvo listom zo dňa 15.4.2010 doručeného NBS požiadalo NBS o preskúmanie postupu spoločnosti CAPITAL INVEST ,o.c.p.,a.s. V tomto čase Družstvo však nepodalo žalobu voči Obchodníkovi s cennými papiermi o náhradu škody na príslušný súd , ale žiadalo NBS ,aby situáciu riešila.

Na základe zisteného skutkového stavu do 1.6.2010 NBS ako aj jej právny predchodca Úrad pre finančný trh v súlade so zákonom č 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch)postupovali správne vo vzťahu k Družstvu, ktoré bolo NBS povinné predkladať polročné správy o svojom hospodárení , z obsahu ktorých nevyplyvali žiadne informácie o prípadnej zhoršenej finančnej situácii Družstva predovšetkým po tom , čo bolo vedené rokovanie so štatutárom Družstva ako aj s ostatnými štatutármi dcérskych spoločností družstva a NBS dňa 24.8.2007 . Obsah prerokovaných skutkových okolností o činnosti Družstva mal súd preukázaný z obsahu listinného dôkazu a to zápisu z prerokovania problémov a nezrovnalostí v činnosti družstiev zo dňa 24.8.2007. Rokovanie bolo uskutočnené v priestoroch NBS. Družstvo NBS dňa 10.10.2007 doručilo písomnú odpoveď v ktorej predovšetkým zdôraznilo, že zo strany družstiev nedošlo k porušeniu zákona a prospektov investícií schválených Úradom pre finančný trh z dôvodov v odpovedi špecifikovaných. Družstvo sa v odpovedi taktiež vyjadrilo k systému fungovania družstiev vzhľadom na ich investičnú stratégiu ,že vtedajší stav zodpovedal dlhoročnej finančnej spolupráci medzi spoločnosťami CI HOLDINGU, a.s., jej dcérskymi spoločnosťami a družstvami. Podľa názoru Družstva narušenie tohto systému by mohlo týmto spoločnostiam spôsobiť značné škody ako aj na druhej strane náklady, keďže finančné vzťahy medzi uvedenými spoločnosťami sú dlhodobými investičnými vzťahmi. Družstvu a jeho dcérskym spoločnostiam sa javilo ako problematické zabezpečiť do portfólia družstiev iné investičné nástroje , ako nástroje , ktorých emitentmi boli spoločnosti v rámci finančného skupiny CI HOLDING ,a.s. V odpovedi bolo zdôraznené , že dlhodobé vysoké výnosy členov družstiev boli zabezpečené najmä dobrou investičnou stratégiou družstiev, pričom bola vyslovená obava, že jej zmenou by mohlo prísť k ich ohrozeniu, resp. narušeniu dôveryhodnosti družstiev , ak by nebolo naďalej zo strany ich členov možné , aby jednotlivé družstvá boli naďalej schopné plniť svoje záväzky. V odpovedi bolo na záver taktiež zdôraznené , že za vyše päťročné obdobie pôsobenia družstiev na slovenskom finančnom trhu nebola evidovaná ani jedna sťažnosť zo strany členov družstiev a taktiež družstvám nebolo zrejmé, že by NBS disponovala nejakou sťažnosťou voči jednotlivým družstvám.

Tak ako súd uviedol vyššie družstvo až listom doručeným NBS dňa 15.4.2010 požiadalo NBS o preskúmanie postupu spoločnosti CAPITAL INVEST ,o.c.p.,a.s. potom čo mu Obchodník CP vypovedal

zmluvu o zriadení portfólia. Z obsahu listinných dôkazov mal súd preukázané, že NBS vykonala v období od 20.4.2010 do 6.5.2010 u obchodníka s cennými papiermi dohľad na mieste. NBS v tomto období vyzvala aj Družstvo listom zo dňa 20.4.2010, aby predložilo žiadosť o schválenie dodatku prospektu investície tak, aby družstvo mohlo pokračovať v zhodnocovaní finančných prostriedkov, keďže NBS zistila, že podstatná časť prospektu investície sa stala neaktuálna.

Z obsahu listinných dôkazov mal súd preukázané, že Družstvo NBS predložilo dňa 28.4.2010 Žiadosť o schválenie dodatkov k prospektu investície. Podaním žiadosti bolo začaté konanie OPK -5664/1/2010, ktoré však bolo podľa ustanovenia §21ods.1, písmeno a/ zákona č.747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prerušené rozhodnutím OPK-5664/1-2/2010 zo dňa 10.5.2010 na čas, po ktorý Družstvo bolo povinné odstrániť nedostatky žiadosti a žiadosť doplniť. Družstvo ani po opakovanom predĺžení lehoty na odstránenie väd žiadosti nedostatky žiadosti neodstránilo, v dôsledku čoho NBS rozhodnutím OPK -5664/1-5/2010 zo dňa 26.8.2010 konanie vo veci žiadosti zastavila. Rozhodnutie bolo potvrdené Bankovou radou NBS číslo GUV-1744/2010, zo dňa 8.12.2010, právoplatným dňa 16.12.2010.

NBS súbežne začala voči Družstvu konanie o uložení sankcie podľa ustanovenia § 144 ods.4 zákona č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ZoCP) za porušenie ustanovenia §129ods.3 v spojení s ustanovením §128 ods.1 písmeno b/c/h/ ZoCP a ustanovenia §125c ods.1 v spojení s ustanovením §127ods.4 ZoCP. Rozhodnutím ODT -10890-4/2010, zo dňa 30.5.2011, právoplatným dňa 18.7.2011 NBS Družstvu zakázala predaj majetkových hodnôt. Týmto rozhodnutím však NBS nezakázala Družstvu vykonávať inú činnosť, keďže NBS takéto kompetencie voči Družstvu ako podnikateľskému subjektu nemala.

Súd dodáva, že NBS na základe získaných poznatkov činnosti Družstva ako aj Obchodníka s CP dňa 27. 7. 2010 orgánom činným v trestnom konaní podala oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu. Podľa uznesenia Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, vyšetrovateľa odboru boja proti korupcii č. k. ČVS:PPZ-153/BPK-B-2010 zo dňa 16. 11. 2010 bolo dňa 10. 8. 2010 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Súd vznik škody titulom nesprávneho úradného potupu posudzoval v zmysle § 9 zákona č.514/2003 Z.z. Navrhovateľka v konaní bola povinná preukázať súdu všetky tri podmienky vzniku zodpovednosti odporcu za vznik škody, ktorá mala navrhovateľke vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad Družstvom, ktorého bola navrhovateľka členom, ktoré musia byť splnené kumulatívne bez ohľadu na zavinenie, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť, ak sú všetky tri podmienky kumulatívne splnené. Ak nie je splnená čo len jedna z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za vznik škody, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. V prípade zodpovednosti štátu za vznik škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom musí navrhovateľ v konaní nesprávny úradný postup orgánu štátu spoľahlivo preukázať, taktiež musí preukázať tak ako súd uviedol vyššie, že mu škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nepravým úradným postupom štátneho orgánu. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by NBS vo vzťahu k Družstvu nesprávne úradne postupovala. Práve naopak v konaní bolo preukázané, že NBS až od účinnosti zákona č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch od 1.6.2010 bola oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ majetkových hodnôt- Družstvo dodržiava schválený prospekt investície. NBS nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, nakoľko by konala v rozpore s článkom 2 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v rozpore s ustanovenia zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska, so zákonom č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj zákonom č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Súd návrh navrhovateľky zamietol predovšetkým z dôvodu, že nepreukázala jednu z troch podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup NBS, preto súd sa už v konaní ani nezaoberal správnosťou vyčíslenej výšky škody.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na tú skutočnosť, že činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt je zákonom o cenných papieroch regulovaná len čiastočne v ustanovení §126 až §130 zákona č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Alternatívne investičné možnosti začala v rámci Európskej únie regulovať až smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8.6.2011 o správcov alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení ES č. 1060/2009 a EÚ č.1095/2010, ktorú podľa jej článku 66 ods.1 majú členské štáty EÚ vrátane Slovenskej republiky prevziať do svojich právnych poriadkov do 22.7.2013. Prevzatie smernice sa má vykonať na základe vládneho návrhu novely zákona č.203/2011 Z.z. o kolektívnom investovaní v znení neskorších

prepisov a zákona č. 566/2001 o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Súd návrh navrhovateľky zamietol aj z dôvodu, že nárok na náhradu škody voči štátu môže byť úspešne uplatnený iba vtedy, ak nemôže poškodený dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý mu je povinný plniť. Navrhovateľka si svoj nárok na náhradu škody uplatnila v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I sp. Zn. 3 K 95/2010 voči úpadcovi - Družstvu, ktorého členom bol čo znamená, že v prípade prebiehajúceho konkurzu na majetok dlžníka sa posúdenie nevyožiteľnosti pohľadávky poškodeného - navrhovateľa ako predpokladu vzniku škody spôsobenej štátom odvíja až odo dňa, keď pominú účinky vyhláseného konkurzu alebo až vtedy, keď nebude nárok navrhovateľa na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu uspokojený. Konkurz nie je ukončený, preto nie je možné ustáliť výšku škody, ktorá navrhovateľke vznikla a návrh na začatie konania o zaplatenie škody je možné považovať za predčasne podaný.

Súd návrh navrhovateľky zamietol aj z dôvodu, že ako bývalá členka družstva, ktorá sa stane v dôsledku nevyplatených finančných prostriedkov družstvom veriteľom družstva si svoje nároky na náhradu škody môže uplatniť v zmysle ustanovenia §243 a ods 4/ Obchodného zákonníka za splnenia podmienok vzniku škody voči členom predstavenstva Družstva alebo členom kontrolnej komisie Družstva podľa ustanovenia §244 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník v § 251 ods. 2, § 243a ods. 4 a § 244 ods. 8 explicitne zakotvuje, že každý člen družstva je oprávnený v mene družstva podať žalobu o náhradu škody proti členovi predstavenstva z titulu jeho zodpovednosti voči družstvu za ním spôsobenú škodu, ďalej zakotvuje, že každý veriteľ družstva môže vo svojom mene a na vlastný účet uplatniť nároky družstva na náhradu škody proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie, ak veriteľ družstva nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku družstva, ale taktiež zakotvuje, že ak je na majetok družstva vyhlásený konkurz, nároky veriteľov družstva proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie družstva môže uplatňovať správca konkurznej podstaty družstva voči členom predstavenstva družstva, ktorý ak porušil svoje povinnosti pri výkone svojej funkcie sú zodpovední spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú tým družstvu spôsobili.

Podľa názoru súdu v danom prípade je právne relevantným prípadný nesprávny úradný postup, ktorého by sa mohla NBS dopustiť zanedbaním dohľadu len vo vzťahu k dohliadanému subjektu, ktorým je Družstvo. Len v prípade takéhoto nesprávneho úradného postupu by prichádzalo do úvahy, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom by navrhovateľke vznikla škoda. Navrhovateľka poukazovala na to, že jej vznikla škoda aj v príčinnej súvislosti so zanedbaním dohľadu zo strany NBS nad činnosťou Obchodníka s CP. Samotná navrhovateľka pritom poukazovala na to, že Družstvo poskytovalo finančné prostriedky potom, ako ich získalo od navrhovateľky Obchodníkovi s CP na základe zmluvy o riadení portfólia. Medzi Družstvom a Obchodníkom s CP tak vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého boli obaja účastníci zmluvy povinní plniť si z uzavretej zmluvy. Ak Družstvo zistilo, že Obchodník s CP si svoje povinnosti, vyplývajúce mu zo zmluvy neplní, bolo jeho povinnosťou domáhať sa súdnou cestou pohľadávok, na ktoré malo na základe uzavretej zmluvy nárok. Len v prípade, ak by sa Družstvo svojej pohľadávky nedomohlo voči Obchodníkovi s CP titulom nároku vyplývajúceho zo zmluvy, bolo by možné /teoreticky/ dospieť k záveru, že Družstvu vznikla škoda v súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom NBS spočívajúcim v zanedbaní dohľadu nad Obchodníkom s CP. V priamej príčinnej súvislosti s prípadným preukázaným nesprávnym úradným postupom nad dohliadaným subjektom - Obchodníkom s CP mohla vzniknúť škoda len na strane Družstva, čo je však subjekt odlišný od navrhovateľky. Podľa názoru súdu z hore uvedených dôvodov je prípadný nesprávny úradný postup NBS vyplývajúci z dohľadu nad Obchodníkom s CP v danom prípade právne irelevantný, pretože na strane navrhovateľky nedošlo k vzniku škody v priamej príčinnej súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom NBS spočívajúcim v zanedbaní dohľadu na Obchodníkom s CP, preto sa súd takýmto prípadným nesprávnym úradným postupom ani nezaoberal.

Odporca podľa názoru súdu v konaní preukázal, že NBS dohľad nad dohliadaným subjektom - Družstvom nezanedbala. Súd sa priklonil k názoru odporcu, že Družstvo bolo dohliadaným subjektom len v obmedzenom rozsahu /dohľad nad plnením povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt/ v súlade s ustanoveniami § 125 až 128 ZoCP. V súlade s uvedenými stanoveniami Úrad pre finančný trh schválil Družstvu Prospekt investície, pričom posudzoval len jeho úplnosť /§ 127 ods. 4 v spojení s § 125 ods. 7 ZoCP/, posudzoval, či obsahuje všetky údaje a vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Za pravdivosť údajov v Prospekte investície zodpovedali príslušné orgány Družstva. Odporca tiež preukázal, že nebolo v právomoci NBS schvaľovať zmluvu o riadení /alebo správe/ portfólia. Prospekt investície mal podľa zákona obsahovať len zoznam zmlúv, ktoré zabezpečujú odbyt výrobkov navrhovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, alebo realizáciu služieb, ktoré poskytuje (podstatná náležitosť podľa § 128 ods. 1 písm. a/ bodu 10 ZoCP.) NBS nemohla

vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva, pretože v takom prípade by došlo k prekročeniu jeho kompetencií. NBS až od 1.6.2010 bola oprávnená dohliadať aj na skutočnosť či vyhlasovateľ majetkových hodnôt dodržiava schválený prospekt investície.

Súd na záver dodáva, že štát (Slovenská republika) nemôže priamo zasahovať do vlastnej činnosti Družstva a jeho majetkovoprávných vzťahov, v ktorých má družstvo autonómne postavenie. Vnútorne vzťahy Družstva sa spravovali v danom čase stanovami družstva , ustanoveniami Obchodného zákonníka. Navrhovateľka ako člen družstva (t.j. podnikateľského subjektu) neinvestovala predmetné peňažné prostriedky do subjektu, na činnosť ktorého nemala žiaden vplyv, ale práve naopak členská schôdza je najvyšším orgánom družstva, prostredníctvom ktorého členovia uplatňujú svoje právo riadiť záležitosti družstva, kontrolujú činnosť družstva v jeho orgánov v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a Stanov PDSI. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že počas členstva v družstve realizovala svoje oprávnenia vyplývajúce jej z členstva tak, že by aktívne zasiahla do činnosti družstva za účelom odvrátenia hroziacej škody pri zistení nedostatkov v činnosti štatutárnych zástupcov družstva. Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, §142 ods1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľke , ktorá v konaní úspech nemala neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.sp./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./